

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα, 14/4/2015

Αριθμός απόφασης: 1443

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210-9563608
ΦΑΞ : 210-9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

- 1.** Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
- 2.** Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
- 3.** Την από 12/1/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της με αριθμό ειδοποίησης και με ημερομηνία έκδοσης 15/12/2014 Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Ν.4223/2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
- 4.** Την με αριθμό ειδοποίησης και με ημερομηνία έκδοσης 15/12/2014 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Ν.4223/2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ, της οποίας ζητείται η τροποποίηση.
- 5.** Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
- 6.** Την από 5/3/2015 εισήγηση του Α2 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 12/1/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό ειδοποίησης και με ημερομηνία έκδοσης 15/12/2014 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Ν.4223/2013 προσδιορίστηκε στον προσφεύγοντα ΕΝ.Φ.Ι.Α. για το 2014 συνολικού ύψους 6.706,15€.

Ο προσφεύγων αιτείται την επανεξέταση της ανωτέρω πράξης, διότι:

- Οι φορολογικές αξίες των ακινήτων δεν έχουν αναπροσαρμοστεί, ώστε να συμβαδίζουν με τις αγοραίες
- Σύμφωνα με τα άρθρα 4 παράγραφος 5 και 78 παράγραφος 1 του Συντάγματος απαγορεύεται η διπλή φορολογία και, εν προκειμένω, επιβάλλεται συμπληρωματικός φόρος για τα ίδια ακίνητα
- Αντικείμενο του φόρου είναι, μεταξύ άλλων, τα απρόσοδα ακίνητα με Α.Τ.ΑΚ. και, για τα οποία θα έπρεπε να έχει προβλεφθεί μηδενικός συντελεστής
- Αντικείμενο του φόρου είναι το απαλλοτριωτέο Ο.Τ..... με Α.Τ.ΑΚ. και ακίνητο του προσφεύγοντα, το οποίο δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει και από το οποίο δεν μπορεί να έχει έσοδα (σχετικές οι αποφάσεις του ΣΤΕ 519 και 520/2014)
- Η συγκεκριμένη φορολογία ακινήτων είναι υπερβολική και άνιση έναντι άλλων μορφών περιουσίας και δεν επιβάλλεται σύμφωνα με την πραγματική φοροδοτική ικανότητα των φορολογούμενων.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, βάσει δικαστηριακής και διοικητικής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως, συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας (ΣΤΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986, 4071/1987 και

Γνωμ. ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με τη με αριθ. ΠΟΛ1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ).

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του Ν.4223/2013.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν.4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του Ν.1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣΤΕ.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν.4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτός κατά το άρθρο 78 παρ.1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣΤΕ 1972/2012, ΣΤΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικού φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1248/ 2-12-2014 Απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε. «Απαιτούμενα παραστατικά για τη χορήγηση απαλλαγών ή μειώσεων από τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2014»: «1.α. Για τη χορήγηση των απαλλαγών ή μειώσεων που προβλέπονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν. 4223/2013 (πλήρης ή μερική απαγόρευση χρήσης ακινήτου), απαιτείται βεβαίωση από την αρμόδια δημόσια ή διοικητική αρχή, με την οποία αποδεικνύεται ότι υφίσταται μερική ή ολική απαγόρευση χρήσης του ακινήτου. Στη βεβαίωση θα πρέπει να αναφέρονται, εκτός από τα περιγραφικά στοιχεία του ακινήτου, για το οποίο υπάρχει ολική ή μερική απαγόρευση χρήσης, ο αριθμός και η ημερομηνία της απόφασης δέσμευσης, το είδος της απαγόρευσης και ότι η απαγόρευση αυτή υφίστατο κατά την 1η Ιανουαρίου 2014. Διευκρινίζεται ότι, στην περίπτωση κατά την οποία σε οικόπεδο υπάρχει κτίσμα κατοικήσιμο και υφίσταται απαγόρευση χρήσης του ακινήτου, αυτή τεκμαίρεται ότι δεν αναφέρεται στο κτίσμα, αλλά μόνο στη γη, και αποτελεί μόνο μερική απαγόρευση χρήσης της γης (οικοπέδου ή γηπέδου). β. Δεν απαιτείται η προσκόμιση δικαιολογητικών για τη χορήγηση της μείωσης (κατά

20%) του φόρου επί των δικαιωμάτων σε κύριους χώρους αποπερατωμένων κατοικιών, μονοκατοικιών, διαμερισμάτων και επαγγελματικών στεγών, οι οποίες ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα που είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας (παράγραφος 5 του άρθρου 3 του ν.4223/2013), εφόσον καθ' όλο το προηγούμενο έτος ήταν κενοί και με διακοπή της ηλεκτροδότησης. Οι προϋποθέσεις της απαλλαγής αυτής ελέγχονται κεντρικά από τη ΔΗΛΕΔ με βάση τις υποβληθείσες δηλώσεις (φόρου εισοδήματος και στοιχείων ακινήτων) και τις καταστάσεις που έχουν αποσταλεί από το ΔΕΔΔΗΕ για τα ακίνητα στα οποία έχει πραγματοποιηθεί διακοπή της ηλεκτροδότησης καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2013. γ. Για την εφαρμογή του συντελεστή ημιτελών κτισμάτων (περίπτωση η' της παραγράφου 2 της ενότητας Α' του άρθρου 4 του ν. 4223/2013), απαιτείται η αναγραφή του κτίσματος ως ημιτελούς στη δήλωση Ε2 για χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών, εκτός εάν πρόκειται για ακίνητο νεότερης κατασκευής. Εννοείται ότι το εν λόγω ακίνητο θα πρέπει να είχε δηλωθεί ως ημιτελές και στη δήλωση στοιχείων ακινήτων (Ε9) για τα ίδια αυτά έτη.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 3 «Απαλλαγές από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α.» παράγραφος 2 του Ν.4223/2013, με τις τροποποιήσεις του άρθρου δέκατου όγδοου του Ν.4286/2014: «2. Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. και τα δικαιώματα στα ακίνητα για τα οποία: α) Υφίσταται απαγόρευση οποιασδήποτε χρήσης, σύμφωνα με τον ισχύοντα Πολεοδομικό Σχεδιασμό, ιδίως ρυμοτομικό βάρος, ρυμοτομική απαλλοτρίωση, δέσμευση ακινήτου για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό ή για λόγους προστασίας μνημείων και αρχαιοτήτων, ιδίως αρχαιολογική δέσμευση για ανασκαφές, κήρυξη αρχαιολογικού χώρου, καθώς και για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, που έχει επιβληθεί από φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, αποκλειστικά κατά το μέρος για το οποίο υφίσταται η ως άνω απαγόρευση. Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά τριάντα τοις εκατό (30%). Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά εξήντα τοις εκατό (60%). Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων μπορεί να καθορίζονται περιπτώσεις οι οποίες υπάγονται στα προηγούμενα εδάφια. β) Έχει διαταχθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση η αποδέσμευση από απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει εκδοθεί σχετική πράξη της Διοίκησης για την ως άνω αποδέσμευση. γ) Έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή οριστική διοικητική πράξη αποζημίωσης για απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει καταβληθεί η αποζημίωση μετά από ένα (1) έτος από το έτος έκδοσης της παραπάνω απόφασης. Οι παραπάνω απαλλαγές ή μειώσεις από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της πλήρους αποζημίωσης σχετικά με τα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1.»

Επειδή, η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα απόφαση του ΣΤΕ με αριθμό 520/2014 δεν μπορεί να αποτελέσει νομολογία -δεσμευτική για τη διοίκηση- στο μέτρο που αφορά διαφορετικό φορολογικό νόμο επί ακίνητης περιουσίας (ΕΤΑΚ) καθώς επίσης, σε κάθε περίπτωση, εφαρμόζεται επί συγκεκριμένης υπόθεσης και δεσμεύει συγκεκριμένους φορολογούμενους.

Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση το απαλλοτριωτέο ακίνητο δεν υπάγεται στις περιπτώσεις που ορίζει σαφώς ο νόμος για πλήρη απαλλαγή από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. για το 2014.

Επειδή ορθά έχει δηλωθεί από τον προσφεύγοντα ως απαλλοτριωτέο το εν λόγω ακίνητο για τον υπολογισμό της προβλεπόμενης έκπτωσης στον ΕΝ.Φ.Ι.Α..

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό/ 12-1-2015 ενδικοφανούς προσφυγής του με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΕΝΦΙΑ για το έτος 2014: 6.706,15€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
α.α.**

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 Ν.2717/1999).